

at slaa alle Alderstillæg ihjel. Der er i og for sig ingen Grund til at tro, at den Undervisning, som en ældre Lærer giver, skulde være økonomisk mere værdifuld end en yngre Lærers. Jeg kunde fristes til at sige: tværtimod. Desuagtet gaar man her til at give de ældre Lærere større Løn end de yngre. Og hvorfor? Fordi man, ved Siden af at hæve Sætningen, at Arbejdet skal lønnes lige, selv tillige tager det Hensyn, at Arbejdet skal betales saaledes, at det Menneske, som skal leve deraf, kan leve paa en saadan Maade, som efter hans Forhold er forsvarlig. Den samme Betragtning, som begrunder Forskellen mellem ældre og yngre Læreres Løn, begrunder Forskellen mellem Lønningerne for de to Køn, Sagen set altsaa i sin virkelige Sammenhæng.

Man kunde naturligvis spørge, om man saa ikke skulde gøre Forskel paa en gift og en ugift Lærer. Ja, det kan maaske en Gang komme. Men jeg tror ikke, det kan nytte at rejse det Spørgsmaal i Øjeblikket. Men skal Udviklingen føres videre, maa det ske i Retning af en yderligere Specialisering, men ikke saaledes, at der kun tages Hensyn til Arbejdet. Alle de Hensyn, der gøres gældende ved Pensionering, gaa ogsaa videre og ud derover.

Medens jeg nævner Pensionering, vil jeg sige, at jeg godt kan forstaa, at den højtærede Finansminister, da jeg forleden Dag under Behandlingen af et andet Lovforslag talte om Ønskeligheden af at komme Pensionisterne til Hjælp, var tilbøjelig til at forholde sig afvisende og sige, at dem vare vi færdige med. Ja, naturligvis, juridisk og formelt set ere vi færdige med dem. Det er ogsaa rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde, at de, der blive pensionerede i Fremtiden, ville faa godt af de forhøjede Lønninger. Men de, som ere pensionerede tidligere, faa ikke godt af de forhøjede Lønninger, og for dem er det dog lige saa dyrt at leve som for dem, der i Fremtiden blive pensionerede. Juridisk set have de nuværende Embeds- og Bestillingsmænd heller ikke nogen Ret. De ere antagne paa visse Vilkaar, og vil man se paa Sagen paa den Maade, kan man ogsaa sige, at dem ere vi færdige med. De ere antagne paa disse Vilkaar, og de løbe ikke derfra, i hvert Tilfælde kun med en sjælden Undtagelse. Men man kan ogsaa anlægge et andet Synspunkt, en mere menneskelig Maalestok, saaledes at man spørger, hvad de vedkommende behøve, og dette Synspunkt kan lige saavel anvendes overfor Pensio-

nisterne. Jeg vil gentage her, hvad jeg sagde forleden, at skønt jeg erkender, at disse Lovforslag ere rundelige — dog i og for sig ikke saa rundelige som de Jernbanelovforslag, vi havde forleden Dag, i alt Fald ikke, hvad Begyndelseslønningerne angaar —, tror jeg dog, at skal det komme an paa en økonomisk Grænse, vil Flertallet af Lærere og Lærerinder sige: Hellere klippe lidt af hist og her paa os end helt gaa Pensionisternes Dør forbi.

Der er et andet Punkt, som jeg synes, det er værd at drage frem. Jeg tror, at den største Skavank ved vore Læreres Stilling for Tiden er den Situation, som er paa Landet, idet der er Lærerinder, som have en uforholdsmæssig lang Arbejdstid, fordi Haandarbejde lægges til udenfor den almindelige Arbejdstid, hvorved de faa en langt længere Arbejdstid, end de kunne taale. Jeg tror, det er vigtigere at raade Bod herpaa end at give en saa høj Begyndelsesløn til Lærerinderne, som her foreslaas, og jeg vil haabe, at det Udvalg, som bliver nedsat, vil tage det Spørgsmaal med under sine Overvejelser.

H. L. Møller: Den højtærede Minister har i sin Tale i Dag erkendt, at Forslaget om højere Lønninger for Lærere i Folkeskolerne vil medføre Konsekvenser med Hensyn til Statens Tilskud til de private Skoler. Flere af de foregaaende Talere, ogsaa den, der nu sidst havde Ordet, have været inde paa det samme. Ingen af dem har imidlertid nævnt en enkelt Gruppe af de private Skoler, nemlig de private Realskoler. Nu kunde man sige, at disse hundrede private Realskoler i Danmark staa ikke i nøje Forbindelse med Folkeskolen. Jeg tror alligevel, der af den Lønningslov for Folkeskolen, som vi nu ere i Færd med at behandle, vil flyde en direkte Konsekvens for de private Realskoler. Det er nemlig saaledes, at rimeligvis flere Hundrede af Lærerne ved disse hundrede Realskoler ere seminarieuddannede Lærere, der altsaa have Adgang og Ret til at faa Embede i Folkeskolen. De ere nu saa usselt lønnede, at det er blevet godtgjort, at Gennemsnitslønnen for Lærere med 36 Timers ugentlig Undervisning ved disse Skoler er ikke mere end 1,119 Kr. om Aaret. Man kan sige sig selv, at hvis den ny Lønningslov for Folkeskolen bliver gennemført, vil der blive et sandt „run“ af Lærere, som nu ere knyttede til de private Realskoler, over til Folkeskolen med de ny og bedre Lønninger. De private Realskoler staa imidlertid allerede paa et saadant Lav-